

Justitiekanslern
Birger Jarls Torg 12,
Box 2308,
103 17 Stockholm,

Stockholm den 18 november 2014

Yrkande om skadestånd:

Jag, Börje Ramsbro (380812-3933), yrkar härmed att JK tillerkänner mig ett ideellt skadestånd om tio (10) miljoner kronor som ersättning för den skada som kanslirådet Lars Häggmark åsamkat mig, detta genom att förfalska/mörklägga avtalshandlingar samt överlämna andra handlingar som upphört att gälla. Det gjorde han med syfte att dölja Stiftelsen Industrifondens olovliga förvärv av aktier i System 3R-koncernen. Kanslirådet Lars Häggmark var samtidigt styrelseledamot i Stiftelsen Industrifonden och tillsatt av regeringen för att säkerställa att stiftelsen följde gällande lagar, förordning, stadgar och avtal i den av staten ensam bildade stiftelsen.

Bakgrund

Jag ingick i september 1993 en överenskommelse med Håkan Nordquist och Företagskapital AB (då till 50 % ägt av staten), om ett gemensamt deläggande i mitt operativa dotterbolag System 3R International AB (International). Håkan Nordquist och Företagskapital skulle vardera investera 10 Mkr mot att de vardera erhöll en tredjedel av aktierna i International. Investeringsnivån var satt utan hänsyn till marknadsvärdet, då jag var angelägen om att förstärka företaget för vidare utveckling mot en börsintroduktion. När så skedde skulle jag få skäligen ersättning som grundare och ägare av System 3R-koncernen.

Jag skulle investera de vid tidpunkten privat ägda samtliga immateriella rättigheterna (patent och varumärken) mot att jag kvarstod som 100 %-ig ägare av moderbolaget System 3R Holding AB (Holding). Detta skulle reducera ägandet i International till en tredjedel. Jag skulle ha fortsatt anställning i International.

Överenskommelsen enligt ovan presenterades för representanter för marknadsbolagen System 3R USA och System 3R Japan vid ett sammanträffande i Stockholm den 22 september 1993. Där deltog även Håkan Nordquist och Företagskapital, bilaga 1. Överenskommelsen introducerades också vid ett möte med ledningen i Sparbanken den 5 oktober 1993. För de fackliga representanterna vid International introducerades Håkan Nordquist på egen begäran den 13 oktober 1993, som kommande delägare i International, bilaga 2. Håkan Nordquist introducerades också för styrelsen i Holding den 20 oktober 1993, som kommande delägare.

Därmed kan det anses att det hade träffats en bindande överenskommelse mellan tre parter om delägarskap i International med fastställda villkor.

Håkan Nordquist och Företagskapital inledde dock, för mig hemliga, förhandlingar med företagets två krisdrabbade bankkontakter, Sparbanken Sverige AB (Sparbanken) och Nordbanken AB, om att själva ta över System 3R-koncernen. Därmed skulle de svika uppgörelsen om delägarskap med mig som ägaren. Jag hade inte lämnat någon fullmakt till någon part om att förhandla om ägandet till min pantsatta egendom och någon pant var ej heller påropad eller tagen i anspråk.

Den 3 december 1993 tvingades jag att underteckna avtalshandlingar, vilka jag inte hade fört några förhandlingar om. Dessa var ensidigt upprättade av Håkan Nordquist och Företagskapital och tillställdes mig via fax placerad hos Sveatornet/Sparbanken, bilaga 3. Utan gemensamma partsavsikter tvingades jag underteckna avtalshandlingarna för att förhindra att Holding försattes i konkurs. Konkursshotet hade tillkommit endast för att pressa mig till att lämna ifrån mig företaget utan ersättning och utan fortsatt anställning.

Håkan Nordquist och representanter för Företagskapital valdes in i styrelsen för Holding och International den 4 december 1993, utan att någon giltig bolagsstämma hade kallats till eller att några möten hade hållits. Till grund för deras agerande låg ett hemligt avtal mellan å ena sidan Håkan Nordquist och Företagskapital och å andra sidan Sparbanken och Nordbanken. Detta för mig okända avtal tjänade som en "körplan" för hur jag skulle tvingas lämna företaget utan ersättning. Det hemliga avtalet blev känt för mig först den 22 november 1994, bilaga 4.

Den inte giltigt tillsatta styrelsen i Holding avvecklade tillgångarna utan hänsyn till att jag fortfarande ägde Holding till 100 %. Jag var helt ovetande om vad som försiggicks eller vilka planerna var.

Den 28 januari 1994 beslutade den inte beslutsmässiga styrelsen i Holding att avveckla aktierna i International till sig själva och till den av Företagskapital, på uppdrag av Industrifonden, förvaltade Småföretagarfonden, vilken tilldelades 30 000 aktier i International för en (1) krona, bilaga 5. Dessa aktier utgjorde den tredjedel vilken jag skulle behålla och betala med mina privat ägda immateriella rättigheter. **De immateriella tillgångarna representerade då ett värde av c:a 42,3 miljoner kronor (enligt opartisk värdering) och var med andra ord den insats jag skulle tillföra för att i fortsättningen äga Holding till 100 % procent. Holding skulle i sin tur kvarstå som tredjedelsägare i International.**

Företagskapital har den 9 september 1997 i inlägga till tingsrätten i mål nr T7-109-97 lämnat följande bekräftelse, bilaga 6, citat:

"Det kan i detta sammanhang tilläggas att diskussionerna om tredjedelsägande - under den tid de föregick - såsom en självklarhet förutsatte att de för Internationals verksamhet helt nödvändiga immaterialrätterna tillkom koncernen."

Börje Ramsbro

Detta var parterna eniga om under förutsättning att jag kvarstod som tredjedelsägare via Holding.

Håkan Nordquist har i brev till AB Industrikredit den 24 januari 1994 lämnat följande bekräftelse, bilaga 7, citat:

"Mot en konkurs står:

c) Patenträttigheterna hade legat hos Börje Ramsbro utanför konkursboet."

Därmed är det ostridigt att jag ägde de immateriella rättigheterna och att det hade träffats en överenskommelse om vardera en tredjedelsägarande.

Den 3 december 1993 lämnade jag mitt företag och återvände aldrig, utan tog beslutet att söka svaret på hur jag kunde tvingas lämna mitt företag utan ersättning och utan giltiga förvärsavtal.

Mörklägning/förfalskning från en statlig tjänsteman vid Näringsdepartementet

Jag inledde, kort efter att jag lämnat företaget, efterforskningar om vilka avtal som hade givit de nya ägarna rätt till ett påstått ägande av System 3R-koncernen. Snabbt framkom att det inte hade gjorts något juridiskt giltigt och korrekt förvärv, och det råder än idag total förvirring angående när det skulle ha skett något giltigt förvärv och av vem. Från de s.k. köparna har det avsiktligt skett en mörklägning som försvårat insamling av bevis och fakta. De har inte någon gång visat upp några köpe- eller överlåtelseavtal.

I juni 1997 kontaktade jag dåvarande Handels- och näringsdepartementet i sökandet efter svaret på hur den av staten ensam bildade Stiftelsen Industrifonden kunde ha blivit "ägare" till de 30 000 aktier, vilka jag var ägare till genom att de immateriella rättigheterna hade överförts till International, utan någon ersättning till mig.

Jag hänvisades till kanslirådet Lars Häggmark, som också visade sig vara styrelseledamot i Industrifonden. Som ett resultat av telefonsamtal med honom överlämnade kanslirådet Lars Häggmark via fax en samling dokument den 2 juni 1997 med påskriften "*Här några papper som inte kan bedömas som hemliga*", bilaga 8 sida 1-12. Bland dessa papper fanns det ett avtal med blankade paragrafer och utlämnade sidor, bilaga 8 sida 10.

Då kanslirådet Lars Häggmark gjort antydningar om hemligheter, trots att stämplarna för hemlig handling saknades, tolkade jag detta som att de blankade paragraferna och de utlämnade sidorna inte angick mig och accepterade vid tidpunkten Häggmarks agerande i juni 1997. Jag kunde då inte föreställa mig att ett kansliråd kunde nedlåta sig till att undanhålla/mörklägga avgörande uppgifter och förfalska handlingar för att dölja grov ekonomisk brottslighet.

Vad jag då inte kände till var att kanslirådet Lars Häggmark mörkade ett otillåtet och avtalsstridigt förvärv av aktier i System 3R-koncernen enligt följande:

En av de tre parter i det avtal som jag, under hot om konkurs, tvingades underteckna den 3 december 1993 var Stiftelsen Småföretagarfonden, bilaga 3. Detta trots att Stiftelsen Småföretagarfonden inte fick förvärva aktier efter den 12 november 1993, vilket framgår av

det kompletta avtalet. För att dölja detta faktum bifogade kanslirådet Lars Häggmark inaktuella stadgar för Stiftelsen Småföretagarfonden, bilaga 8, enligt vilka det kunde förvärfvas aktier bilaga 8 sida 5 3§. Dessa stadgar hade upphört att gälla den 12 november 1993. Stiftelsen Industrifonden inträdde då i statens ställe i ett förvaltnings- och avvecklingsavtal med Företagskapital om förvaltning av den portfölj av aktier som ägdes av Stiftelsen Småföretagarfonden, vars samtliga tillgångar blev överförda till Industrifonden den 31 december 1993.

Kanslirådet Lars Häggmark hade varit delaktig vid upprättandet av avtalet mellan Företagskapital och Industrifonden och var således väl medveten om förbudet att förvärva aktier i företag som ej redan fanns i den portfölj som skulle överföras till Industrifonden. Lars Häggmark, som kansliråd vid Handels- och näringsdepartementet och styrelseledamot i Stiftelsen Industrifonden, var också väl medveten om att Stiftelsen Industrifonden enligt förordning 1993:31 var förhindrad att investera i aktier, bilaga 9.

Stiftelsen Industrifonden, som i årsredovisning 1993/94 noterat ett "ägande" av 30 000 aktier i System 3R, hade i strid mot avtal och förordning blivit "ägare" till dessa, bilaga 10 sida 16 Not 7. Detta mörklade Lars Häggmark, som kansliråd vid Handels- och näringsdepartementet, avsiktligt för mig genom att lämna vilseledande uppgifter och förfalskade avtalshandlingar. Jag tolkar mörkläggningsparagrafer och utelämnande av sidor som ren förfalskning för att dölja brott. Kanslirådet Lars Häggmark hade dessutom undertecknat årsredovisningen 1993/94 för Industrifonden, bilaga 10 sida 17.

Om kanslirådet Lars Häggmark hade överlämnat det kompletta förvaltnings- och avvecklingsavtalet mellan Företagskapital och Industrifonden, hade jag direkt kunnat inleda förhandlingar med Industrifonden om ett retroaktivt förvärv grundat på att de inte "ägde" aktierna, utan dessa tillhörde rätteligen mig. Dessa hade jag via Holding äganderätten till genom villkoren för den överenskommelse som hade ingåtts med Håkan Nordquist och Företagskapital, om vardera ett tredjedelsägande i International. Dessutom har det framkommit att samtliga avtalshandlingar och beslut från den 3 december 1993 är ogiltiga.

Enligt ett brev från Håkan Nordquist den 11 maj 2001 "*begärde Industrifonden att bli utlöst för att slippa alla personangrepp*", bilaga 11. Anledningen till detta var att jag hade ifrågasatt Industrifondens "ägande". Aktierna avvecklades för 17,5 miljoner kronor till Håkan Nordquist och Företagskapital, vilka sedan, c:a 18 månader senare, sålde samma post för c:a 70 Mkr.

Skadestånd

Kanslirådet Lars Häggmarks, som representant för staten, agerande genom mörkläggnings- och förfalskningar förhindrade, försvårade och omöjliggjorde för mig att inleda förhandlingar om ersättning från Industrifonden, efter avveckling av aktuell aktiepost i förtid. Hade Industrifonden träffat en skälig uppgörelse med mig och därefter haft kvar ägandet tills företaget såldes vidare till en utländsk ägare hade exitvinsten blivit avsevärt högre, även om det hade gjorts ett retroaktivt förvärv med ersättning till mig som ägaren.

Börje Ramsbro

Jag förlorade inte bara ersättning för aktierna, utan har även tvingats till fortsatt processföring till mycket höga kostnader till följd av kanslirådet Lars Häggmarks rättsvidriga agerande, som statlig tjänstman vid Handels- och näringsdepartementet. Jag har dessutom undanhållits ersättning för mina immateriella rättigheter, vilka olovligen överfördes till International.

Jag yrkar, som ideellt skadestånd från staten, 10 miljoner kronor till följd av kanslirådet Lars Häggmarks agerande som tjänsteman vid dåvarande Handels- och näringsdepartementet och samtidigt styrelseledamot i Stiftelsen Industrifonden. Kanslirådet Lars Häggmarks mörkläggning/förfalskning av avtalet mellan Företagskapital och Industrifonden samt bifogande av Stiftelsen Småföretagarfondens icke gällande stadgar överlämnades endast för att dölja/mörklägga att Industrifonden "ägde" aktier i System 3R, vilka hade "förvärvats" för en (1) krona i strid mot gällande avtal och förordning. Aktiernas bokförda värde uppgick till 7,8 miljoner kronor och marknadsvärdet uppgick till 58 miljoner kronor. Det totala marknadsvärdet för företaget har av fristående och kvalificerad företagsvärderare fastställts till c:a 175 miljoner kronor.

Kanslirådet Lars Häggmarks agerande har grovt kränkt min äganderätt och personliga trovärdighet. Dessutom har agerandet resulterat i att jag fråntagits möjligheten till personlig utveckling som uppfinnare och entreprenör.

Jag har fått full kännedom om rådande rättsförhållanden först den 16 december 2013 genom aktbilaga 95 i mål nr T 7855-12, bilaga 12, vilken inlämnats av Industrifonden och entydigt fastslår *"Några ägarengagemang i nya företag görs ej"*. Dessutom framgår av inlagan att *"Kontakt upprätthölls kontinuerligt även med Näringsdepartementet via Lars Häggmark"* och att *"Företagskapital och Industrifonden tecknade med Näringsdepartementets välsignelse den 12 november 1993 ett femårigt avtal."*

Därmed är det styrkt att kanslirådet Lars Häggmark som statens tjänsteman hade full insikt i begränsningarna i avtalet, vilket han avsiktlig försökte dölja för mig. Han påstod att avtalet var "hemligt" utan att det var en hemligstämplad handling. Detta har lagt grunden till den uppkomna skadan och givit mig rätten till att yrka ideellt skadestånd från staten enligt ovan.

Att jag inte tidigare inkommit med mitt anspråk på skadestånd är ett resultat av att jag inte med hundra procentig säkerhet kunnat fastställa vad kanslirådet Lars Häggmark kände till och i vilken omfattning han medverkat, vilket ansvar som vilat på honom. Jag har inte kunnat överblicka konsekvenserna av hans agerande. Först genom ovan nämnda aktbilaga 95, bilaga 12, och domslutet i den laga kraft vunna mellandom i mål nr T 7855 -12 den 17 juni 2014, bilaga 13, har bilden klarnat. Det råder ingen tvekan om den skada kanslirådet Lars Häggmark åsamkat mig och detta är orsak till mitt anspråk på skadestånd enligt ovan.

Den pågående tvisten mellan mig och Industrifonden, mål nr T 78 55-12, gäller ersättning för aktierna och skall inte förväxlas med det skadestånd jag här yrkar för de kränkningar kanslirådet Lars Häggmark utsatt mig för. Med andra ord, kanslirådet Lars Häggmarks

agerande är grunden för mitt yrkande om ideellt skadestånd och helt fristående från min pågående tvist med Industrifonden.

Ansvar

Staten/Näringsdepartementet har det fulla ansvaret gentemot mig genom att Lars Häggmark agerade utifrån tjänsten som kansliråd inom Näringsdepartementet och som styrelseledamot i Stiftelsen Industrifonden, utsedd av dåvarande regering för att säkerställa att den av staten ensam bildade stiftelsen följde lagar, förordningar, stadgar och avtal.

Jag har inte i något avseende kunnat påverka ägarförändringen eller de åberopade avtalen, bilaga 3 och bilaga 4, och kan därför inte i något avseende belastas för kanslirådet Lars Häggmarks rättsvidriga agerande.

Beräkning av yrkat skadestånd

Det skadestånd som yrkats är av symbolisk karaktär. Det tjänar som ersättning för kanslirådet Lars Häggmarks agerande, vilket resulterade i att Stiftelsen Industrifonden gjorde anspråk på rättsvidrigt förvärvade aktier som rätteligen tillhörde mig/Holding. Hade Lars Häggmark, som styrelseledamot i Industrifonden, följt gällande avtal och förordning hade Industrifonden tvingats återlämna aktierna till mig efter framställda krav.

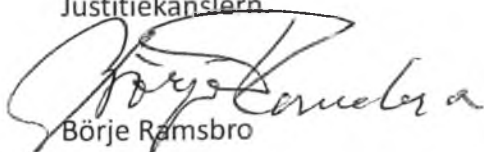
Företaget såldes vidare 2001 till en utländsk köpare för c:a 325 miljoner kronor, och hade den ursprungliga överenskommelsen fullföljts hade värdet på min tredjedel uppgått till över 100 miljoner kronor. Därtill skall läggas inkomst från anställning som ingick i överenskommelsen, se bilaga 1, citat:

"The September 22nd meeting discussed the possible agreement between the parties. The potential agreement described was; Borje Ramsbro, Hakan Norquist, and Foretagskapital would own one third each of System 3R International AB, and Borje Ramsbro would remain a company employee"

Att sätta kronor och ören på de kränkningar, kostnader och den intellektuella tortyr jag utsatts för sedan jag tvingades bort från företaget den 3 december 1993 torde inte vara möjligt, men kan dock uppskattas till att vida överskrida det yrkade skadeståndet på 10 miljoner kronor.

Enbart den direkta kostnaden under åren för ombud och specialistutlåtanden uppgår till över 6 miljoner kronor och kan på begäran redovisas genom gjorda utbetalningar. Hade kanslirådet Lars Häggmark från första stund följt gällande förordning, avtal och lagstiftning hade Stiftelsen Industrifonden och staten aldrig blivit indragna i "System 3R-affären".

Jag emotser tacksamt en skyndsam handläggning och ett positivt ställningstagande från
Justitiekanslern

Börje Ramsbro

Börje Ramsbro

Bilagor

1. Brev från System 3R USA och System 3R Japan, 1994-08-31
2. Meddelande från Börje Ramsbro, 1993-10-13
3. Avtal från Hans Dirtoft, Företagskapital AB, 1993-12-03
4. Hemligt avtal, 1993-12-03
5. Protokoll från styrelsesammanträde i System 3R Holding AB, 1994-01-28
6. Brev från Företagskapital till Stockholms Tingsrätt, 1997-09-09
7. Brev från Håkan Nordquist till AB Industrikredit, 1994-01-24
8. Telefax från kanslirådet Lars Häggmark, 1997-06-02
9. Förordning (1993:31) om finansiering genom stiftelsen Industrifonden
10. Årsredovisning 1993/94 Stiftelsen Industrifonden sida 1, 16 och 17, 1994-10-10
11. Brev från Håkan Nordquist, 2001-05-11
12. Aktbilaga 95 mål nr T 78 55-12, 2013-12-16
13. Domslut i mellandom T 78 55-12, 2014-06-17